

கவிதை

கவிதைகள்

POETRY

Poems

by

R
394.811,
17
RAM

கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

— Kandy M. Ramachandran —

RESERVE

Kavithai

161-

கவிதை -

கவிதைகள்

POETRY -

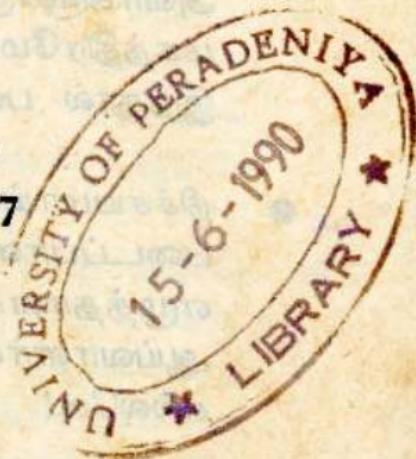
Poems

வெளியீடு

Publication

07 - 02 - 1987

by

கண்டி எம். ராமச்சந்ரன்

Kandy M. Ramachandran

Ramachandran, Kandy M.

No. 8, Cemetery Road.

Mahaiyawa

Kandy

Sri Lanka.

411516

411516

வானி வினாக்கள்

முதற் பதிப்பு - 1987

❶ மக்கள் கலை
படைக்கும்
படைப்பாளர்
எவ ரெவரோ
அவர்களுக்கு
மாத்திரமே! ஆம்!
இந்நால் படையல்.

❷ நிச்சயமாய்ப்
படைப்பாளர் அல்லாத
எழுத்தாளர்
ஆய்வாளர்க்
கல்லவே! ஆம்!

- கண்டி. எம். ராமச்சந்ரன்

- பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்கே -

வானி

01. புதுக் கவிதை

● அசை யில்லை
 சீரில்லை
 தளையில்லை
 அளவான
 அடியில்லை
 தொடுக்கின்ற
 தொடை வகைகள்
 ஐந்திலே
 எதுவு மில்லை!

சொல்லவே தூது
 பொகுக்கவே
 குறிப்பு கூடு
 டாக்கப்பு
 கவிச்சியல்லபு
 ரத்து
 பீபி நூத்திக
 ரெவாபு
 விவாபு
 மால்கா
 குங்கு தூது

● வல்லின
 மெல்லின
 இடையின
 ஓசை
 ஒழுங்கில்லை!

யஞ்சகர்தாது தீராப
 ஸ்தாது சுஞ்ச
 ;யஞ்சகர்தாது
 ஸ்தாது சுஞ்ச
 * ஸ்தாது சுஞ்ச
 ;யஞ்சகர்தாது
 ஸ்தாது சுஞ்ச

● உவமான
 உவமேய
 உருவகங்கள்
 ஒன்று மில்லை!

குறுங்கிழுதூது
 குறிப்பு கூடு
 டாக்கப்பு வகைபு
 டாக்கப்பு சிக்குபு

● இது வென்ன?
வெங்காயப்
புதுக் கவிதை!

1987த்திலிருந்து .10

● ரம்பண்டா
ரன்மெனிக்கே,
காதர்
கதீஜா பீபீ,
ராமன்
ராமாயி,
எல்லாம்
எழுது துகள்!

வீஞ்சி நாலூ
வீஞ்சிலி
வீஞ்சியாலீ
ஊராயாலூ
வீஞ்சியூ
உங்கிளுக்கு
உங்குலுக
வீஞ்சி

● பாரதி தாசர்களும்,
அவன் தாசன்
தாசர்களும்;
கண்ணதாசன்
தண்ணிதாசன்
தாசர்களும்;
எழுதுகின்றார்
புதுக் கவிதை!
புதுமை யுண்டாம்!
பல்லிலிப்பு!
புகழ்ச்சி யுண்டாம்!

ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை
ஊரில்லை

03. யாப்பு!

தூண்மிக ந்தூப் .20

யாப் பென்றும்
கவிதை யென்றும்
மர பென்றும் தீர்க்கணதுவி ஸ்ரூத்திராக
மா ராய்க்கும் ஸ்ரூத்தியரை ரீலை
சிவாரக் கூங்காலி சுதாஞ்சலுக
மலிந்தானாய ராயினாக

நாமும் ராஸ்
அதைச் செய்தால்,
நாய்க் குரைப்பு! குரைப்பு! ராவிகாந்துமிக
கேட்கு திங்கே? முதுாபலி ராப்பலி

அளவு கோல் தூத்துக்கால பாரைய
இடுப்படியில் யடிடுவ ராகங்கு
தொங்குகின்ற- கூத்தாராய
புத்திமான்கள்! கீழ்க்கு ராகங்கு

யாம் விழுது விழுது விழுது விழுது
அதை விழுது விழுது விழுது விழுது
விளக்குத் தாங்கு விழுது விழுது
யாம் விழுது விழுது விழுது விழுது
அதை விழுது விழுது விழுது விழுது
ஆம்! சென்றும்
ஆப் யிழுக்க! *

02. புதுக் கவிதை!

காலத்தின் தேவைக்குக்
கவி சமைத்துக்
கருத்தைச் சொல்லக்
காவியா யானதுவே
புதுக் கவிதை!

கவிஞர்களே! இதனாலே
காரியங்கள்
கெட்டா போகும்?
மரபை வைத்து
நீங்கள் மட்டும்
மாரடித்துக் கொள்ளுங்களே!
மறுப்பு இல்லை.

காடுண்டே போய்விடுங்கள்
கவியாகித் திரிந்திடலாம்!
கதிரவனும் சுடர்விடுவான்
குளிர்ச்சிக்காக!
காட்டினிலும் நிலவொளிக்கும்
குளிர்காயத்தான்!

03. առնվազագույն

- யாப் பென்றும்
 கவிதை யென்றும்
 மர பென்றும்
 மா ரடிக்கும்
 சிலரைக்
 கண்டால்
 ஆப் பிழுத்த
 குரங்கு கதை
 அடி மனத்தி
 விருந்து மேல்
 எழுந்து நிற்கும்!

 யாப் பறியாக்
 கடல் போன்ற
 மக்களுக்கு,
 யார் வருவார்
 கதை சொல்லி
 விளக்குதற்கு?

 யாம் செய்வோம்
 அதை யவர்க்கு!
 ஆம்! செல்லும்
 அப் பிழுக்க!

04. இழிசனர் இலக்கியம்?

● பஞ்சாங்கம்
பார்த்து,
பா உரை
எழுதுகின்ற,
பண்டிதர்கள்
வித்துவான்கள்
பட்டப்
படிப்பாளி
என்பவர்கள்,
போடுகின்ற
பாடங்கள்
பழையதுவே?
மாற்றமில்லை!

கம்பன்
கவிதையிலே,
கால் வழியாற்
தென் வடியும்,
கதைகளிலே
ராமர்களும்,
காவியத்தில்,
சிதைகளும்,
கலந்து வருவதல்லால்
கருத்தில் ஓர் உப்பில்லை?

56 என்ன கணிதாது?

எதுமொது

வேறாகோ

உருவாதுதாது,

ஏது வேறாகோ போலை

உருவாதுதாது

உருவாதுதாது

உருவாதுதாது

இவர்களுக்கு

இனிமேலே

இடமுண்டு

“மியூசியத்தில்”;

இங்கோ

இல்லை!

பூப்புக்கி .20

பூப்புக்கி

உந்துவி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

இவர்களே

இழிசனர்கள்,

எம தாக்கம்

பழு தென்பார்!

தம தாக்கம்

என் ரெண்றும்

தந்தாரில்லை?

மாநா மாநா

மாநாக்கி,

மாநாக்கி மீ

எம காந்த,

மாநாக்கி கு

இது கிளாக்க, *

மாநாக்கி தே

என் கேஷ்வோம்

★ ★ ★ ★

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

பூப்புக்கி

05. செருப்பு! கால்கியம்?

● எதுகையும்
 மோனீ
 கொண்டு,
 எதையுமே
 எழுதினாற்றுன்
 இதமாக
 இருக்கு மென்றால்,
 அதை
 நாங்கள்
 செய்ய
 மாட்டோம்!

துக்காக ரஸை
 வெவியவிரைவு
 கூண்டு—இ
 ரகசித்தியிழுபு
 ராகவிரைவு
 ஸ்ரீஷ்ரை

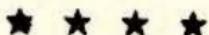
● எம்
 எண்ணம்
 சிந்தனைகள்
 எடுத்தியம்ப,
 இவைகளை
 நாம்,
 செருப்பாக
 மாத்திரமே
 எடுப்போம்!
 சொன்னேம்!

ராவிகார்பை
 பாக்டரிலிப்பு
 மக்காது வா
 ரிராபங்கு யூப
 மக்காது வா
 மஹங்கு சா
 ஸ்ரீஷ்ரீஷ்ரை

06. எது கவிதை?

- எதுகை
மோனை
- வருவதற்கு,
எது யெதையோ
எழுதுகின்ற
கழுதைகளே
கவிஞர்களாம்;
- இக்
கழுதைகளின்
எழுத்துகளே
கவிதை
எனும்,
கழுதைகளும்
சிலது
காண்போம்!
- கழுதைகட்கு
மற்றவைகள்
கவிதைகளே
அல்லவாமே?
- மக்கள் குரல்
ஓலிக்க,
மாத்திரமே
எம் கவிதை,
மாக்களுக்கு
இது விளங்க,
மாட்டாதே
என் செய்வோம்!
- | மீவிழ்ச்சி | 70
- உரிமூலப்
ப்ரதிமூல
விழுது
நாக
ப்ரதுஷ்தாங்ப
விழுதுபாப
யவியவைஷப
விழுதுபாப
; விழுது
- ப்ரதுஷ்தாங்ப
துபாப
ஹங்பை டாக
விழுது
நக்காப
கவிச்சுட்டாக
நங்கிஸ்ரிசூ
ந்தூங்கெ ஸ்ரி
ஈடுவிச்சுட்டு மதுபை
- * * *

தான்தோ
நோயுரி

05. செல்லும்

07. நிலவே!

● பாமரரில்
ஒருவனும்
இருந்தும்,
தான்
பண்டிதற்குப்
பாவியற்றும்
புலமையையே
போற்றும்
வேளை;

● பாமரர்க்குப்
புரியாத
நடை பயின்று,
இயற்றும்
பாக்கள்,
காட்டினிலே
ஒளிக்கின்ற
நில வென்றால்
பிழையு முன்டோ?

துஷ்டமலூங
நபவிதூயை தூரா
ஏஷ்டிதூயூரா
நவிக்குயூங
;பாங்கரலுமிக

நிலக்குயூங
நவிக்குக்குயா
உணரிக
;பாங்கு
;நிலக்குயூங
தூயூசி

பிரபவிசாக
துஷ்டமலூங
நகமங்குட்டுய
நவிக்குளிக
நவியங்காங்க
நாக நங்கங்க
;காங்கு
பாங்குடிக்காவ
;காங்கிள யா
துஷ்டங்கங்காவ
நங்காங்க தூரி
துஷ்டங்காவ
பிரபவிப்காவ சா

08. മാർഗ്ഗം!

- மாம்
 பழம்
 சிவப்பு
 என்று,
 ஒருவன்
 சொன்னுன்!

 இல்லை!
 அது
 பச்சை
 என்று,
 மற்
 கீருருவன்
 சொன்னுன்!

 இரண்டு
 மில்லை!
 மஞ்சள்
 என,
 இன்
 கொருவன்
 சொன்னுன்!

- நிறங்களிலே
முரண்பாடு
தெரிந்திட்டாலும்,
முதிர்ந்திட்ட
பக்கு வத்தால்
தெரிந்த
தோற்றம்!
- விழுதுவா .80
விவர
விஷய
புப்பாசி
விளைவு
உமைதூரை
விசென்றாகவெ
- முழுதுமே
உண்மை யன்றே?
காலத்தால்
கனிகின்ற
நிலையின்
தேற்றம்!
- விசென்று
விழுது
காலத்து
விளைவு
உமைதூரை
விவர
- கவிதைகளும்
இம்
மாற்றம்
காணவிட்டால்,
அது
ஏமாற்றம்!
- விசென்று
விசென்றீரு
உத்தரவு
விளைவு
உமைதூரை
விழுது

உமைதூரை

விசென்றாகவெ

09. வெண்டும் புதுக் கவிதை!

மரபு
 குலைந்திடவே
 கூடாது
 என்பதற்காய்,
 மல்
 யுத்தம்
 செய்து
 சொற்கள்
 தேர்ந்
 தெடுத்து;

 நாலாயிரம்
 பேரில்
 நாலு
 பேர்க்கும்
 நாலு சொல்
 விளங்காது
 இயற்றுகின்ற
 கவிதையோ,
 எமக்கு
 வேண்டாம்!

- எல் லோர்க்கும்
பயன்
படவே,
புரிகின்ற
இலகு மொழி
நடை பயின்று,
இயற்றுவீர்
புதுக் கவிதை
புதுமை
காண!
- காதலையும்
கூதலையும்
சோதரியர்
கால்
கையை,
இடை
தொடையை,
இது போன்றும்
அது போன்றும்,
இருக்கு தென்று
எழுதுவதாற்
பயனு முண்டா?

● புராணப்

புஞ்சகளாம்,
பொய்
வாய்ப்
புலவர்களால்
நிரப்பியவை
நிறைய வண்டே!
புதுமை யண்டா?

● எம்

மக்கள்-
சோதரர்
சோதரியர்-
நூற்றுக்கு
எண்பது பேர்,
வறுமை பேர்
பசி
நோயால்
வாடுகின்றூர்!

இலை

பிள்ளை இலை
யாய்வி இலை

உல்லை ஸ்தே
பிள்ளை ப்ரமாண
மஹிமாலை

ங்கா ஹாலி

நாலை

யாலை

ங்கர்மலி

ஸ்தீ

ஏய்ய

தூவா

காஷ்டு

- வீடு
வசதி யின்றி
வீதி யோரம்
தூங்கு கின்றூர்!

- வேலை
வாய்ப் பின்றி
வீதியிலே
அலைகின்றூர்!

- இவர்கள்
துயர்
கலைய,
இவர்கள்
நிலை
யுயர,
உமது
புதுக் கவிதை,
உதவ
வேண்டும்!

பாலாரம்
 மாங்காங்கலூப
 சாபல
 ம்ராஸ
 மாங்காங்கலூப
 மண்மீபாஸி
 டாசிசங்க யாஸி
 காங்கு வாஸூப
 ம்ரா
 -ஒக்கவ
 ராதாகவி
 -ங்காங்கவி
 மங்காங்க
 ரபி தூபாங்க
 வாஸூப
 ராமாங்க
 காங்காங்குஷம

வினாக்கள் | விடைகள் . 01

● இவர்கள்
இலகுவாய்ப்
புரிவதற்கும்,
இதமாக
அதுவும்
வேண்டும்!

க்கள்
மனக்குறுச்
டாவ
உபய
க்காக ரூபத்திலோ
பாரு
(மூலம்)

● கவிதை
வேண்டும்!
புதுக்
கவிதை
வேண்டும்!
புதுப்
புதிர்க்
கவிதை வேண்டும்!

க்காக தூபப்பட
ரூபத்தியா
ர்த்திலோ
(மூலம்)
க்குக்குமிலோ
மனக்குக்குமிலோ
குடும்பம்
(மூலம்)

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★

(மூலம்) சிற்குலி
குக்குவிலோ
மனக்குக்குமிலோ

10. அதுவும்! இதுவும்!

- செக் கிமுக்கும் மாடு போற் கவிதைகள் தான், மரபு என்றால்;
- அப்படித் தான் எழுதுபவர் கவிஞர் என்றால்;
- அக் கவிதைகளும் கவிஞர்களும் ஏட்டுச் சுறைக்காயாய் இருந்திட்டும் எமக்கோ வேண்டாம்!

இனபு! விரோத விடுமலையில் . 11

ஏவன்

எம்

மக்கள்

எளிதாக

விளங்கிக்

கொள்ள,

இலகு

நடை

எது யெதுவோ

அவை

பயின்று,

இயற்றுவோம்

புதுக்

கவிதை

புனிதமாக!

புதுமை காண!

எமது

நோக்கில்!

கூடும்

யவிஞ்சிலை

புயாது

நூல்லைபாப

புதுப்

விஞ்சபாண்சுவைப

கூடுப

கூடுமிகை

நால்முக்கிழி

நால்முக்கிழி

மிரிக்குதூர்ஜூலு

நூபாண்சை

நபலி

புதுப்

நாப

நால்மிகுங்கிலு

கூடுமி

மூலிக்கிழி

நாவாக்கிழி

நூல்முகிழி

நாவாபாபி

★ ★ ★ ★

★ ★ ★

★ ★

நூல்முகிழி

நாவாபாபி

நாவாக்கிழி

நாவாபாபி

11. எதுவேண்டும்? மனமே!

- மரபுக்
கவிதையே
தாய்ப்
பாலென்றுல்,
புட்டிப்
பாலென்பதுவே
புதுக்
கவிதை;

இன்றுள்ள
இங்குள்ள
குழந்தைகளில்
எண்பது
பேர்
புட்டிப்
பால்
அருந்துகின்றூர்,
இது
இன்றேல்
இதமாக
இறந்து
போவார்!

இருபதுகள்
உயிர்
வாழ,
எண்பது
பேர்
உயிர்
விடுதல்
மரபு என்றால்,
அதுதான்
நன்றே?

அவைகளுடன்
இவர்களுமே
வாழ்தல்
தீதா?

எது
வேண்டும்?
என் பார்கள்
இதய
முள்ளோர்?

பொய்யறு ஏ

வழுது
வினாப
வழுஞ்சி
வினாப
கூத்து
வழுவி
டிட்டாகவி
சிலுகிழ்ச்சை
உண்மைக்கடி

காலங்கூ

கவுராபவி

கூபவி

குக்வா

கீர்ணங்கவி

குக்கப்புலுகி

க்குக்குத்தபு

வழுது

குக்கபு

பவிய்க்குத்த

க்குக்கபு

411516

12. குறும்பா? மனமில்லை பலும் சில

• குறும்
பாவும்,
வெறும்
பாவும்,
தேடித்
தேடி,
கோடிட்டு
வைத்திடுவீர்,
புதையுண்டு
கல்லான
பொருளே
போல!
எமக்கு
வேண்டாம்!

• இரும்படிக்கு
மிடத்துக்குக்
குறும்
பா
போன்ற
துரும்பே
யாகும்!

திருப் பாடங்களை விவிலீக்கப்பட ३।

- எறும்பாக
உழைக்கின்ற
எம்மவர்க்கு,
எப்
பாவும்
தப் பாது
தூசே
யாகும்!
- குறும்பு
மட்டும்
எம்
மிடத்தில்
இனி மேல்
வேண்டாம்!
திரும்பாதீர்
எம்
பக்கம்
குறும்பாவோடு;
திரும்ப மாட்டுர்!

* * * *

411516

13. பைத்தியமே! வைத்தியம் பார்!

● கோவணங் காடப்பீட்டு
 கட்டிக் குடியேக
 கொண்டு, குக்ராவீமா
 கொடி பா
 கட்டி ஸ்ரூப
 உந்தன் தூப் பத
 பாட்டன், கலை
 வாழ்ந்தனன் மாய
 அன்று மறைகு
 என்று; முடிய

 ● கோவணம் மா
 நீயும் கூத்து
 கட்டி, மீரி
 கொடி செய்வி
 பிடித்து சீடு
 இன்று பாபம்புகு
 சென்றுல், மா
 “பொவிஸார்” மக்கடி
 பிடித்துச் சென்று பாபம்புகு
 போடுவார் பாபம்புகு
 சுட்டினுள்ளே! * * *

வைத்தியம்

என் ஏவும் யாக்கி சீலை, மாட்டு சிகியர்வி பா
 மற்ற முழுப்பெ குளிக
 நாள் மூச்சை கண்ண
 ஆகு முன்னே, விளைத்து கொக
 மன மூட்டுப்பெ மாவாக
 நோயாளி விளைத்து
 யென்று, அங்கு சிகிச்சைக்காக
 அனுப்புவார் விளைத்து
 சிகிச்சைக்காக விளைத்து
 “அங்கொடை மாலை விளைத்து
 போய் வா!” விளைத்து
 என்று. முட்டு
 யாப் பென்றும் முட்டாக
 மரபு என்றும், விளைத்து
 கூச்சலே பிருஷ்டை விளைத்து
 போடுவோர்க்குப், விளைத்து
 பாதிப்போ? கொங்கு கொக
 அந் நோய் விளைத்து
 தொக்கு! பிளைத்து
 காலை ★ ★ ★ ★ பூப்
 பூரிக்கு யென்ற பிருஷ்டை விளைத்து
 பெத்தாற் குறை?

14. பிராய்ச்சித்தம்

- கவிதை யெனும்
நங்கை பாவம்!
காலங் கடந்தாகில்
ஞானம் பெற்று,
கண்ணீர்
வடிக்கின்றுள்
மடைதிறந்து!
- காவியத் தலைவனாக,
அரசனை
மட்டும்
காட்டி
அறிவிலி
ஆனே னென்று!
- காவியத் தலைவியாக
கவைக் குதவாக்
கனிகையை யான்,
காட்டிப்
பாழ்
பட்டே னென்று!

- எவ் வுலகும்
உய் விக்கும்,
கை ஸ்த, ரின்ட்பாப
படைத்த ப்ளஸ்டு
பாட்டாளி, மத்தாப
தனை மறந்த ஸ்ரூப்பிலூப
பாவங்கள் ஸ்ரீராச்சாங்க
கரைய வென்றே? மத்துப்பெ பாப
கண்ணீர் மத்துப்பெ முப
வடிக் கின்றுள்! தட்ட ஸ்ரீபி
● இல்லை யில்லை!
பாவக் கறை ஸ்ரீகம்பகு
படிந்த, தூபிக
தன் கையைத் தூபுக ஸோக
தானே ஸ்ரீராத்திரீக
கழுவி விட்டு, க்ராங்கம்பட்டு
பாட்டாளி தன் ஸ்ரை
புனிதப், க்ராங்கம்பட்டு
பாதம் கழுவுகின்றுள் ஸ்ரை
கண்ணீராலே! பாதுக்கிள
காலம் ஸ்ராக்குப்பாப
பழிக்கு மென்ற ஸ்ராக்குப்பாப
பயத்தாற் றுனே?

14. திரும்பிடித்தும் மதுகூர மா
 ● பாட்டாளி தன் மதுகீல மத
 புனிதப், கூர
 பாதம் தூத்துப்பை
 கழுவுகின்றான் சுற்றுவ காந்த
 கண்ணீராலே! சுக்கம்பாப
- யாப் பென்றும் ஸுவிளை யாகை
 மர பென்றும் ரீதைக
 வேலி கட்டி, ரீரூப்பி நியா
 தாங்களே ரீகிள்பி வீக்கிழி
 கவிஞ ரெனத் யுகை க்ஷோப
 தங்களுக்கே குற்பு
 தாலி கட்டித், தூத்துக்கை காந்த
 தடுத்தோரின் சுரிங்க
 முகங்களைத் துபில நியாப
 தன் பெரில நியாப
 காலாற் பெரில
 தட்டி, பெரில
 குதித்துப் பெரில
 பாய்ந்தான்! பெரில
 பெரில நெங்கு பெரில நெங்கு
 பெரில நெங்கு பெரில நெங்கு
 பெரில நெங்கு பெரில நெங்கு
 பெரில நெங்கு பெரில நெங்கு

கெட்டும் யெல்லாவிக்க கழுப் 12

இடு வினிலே
புதுக் கவிதை
புதுது,
புட்டிப்

புதுக்கிராப்
க்கிரி
கிராப்
காக்
யூக்கிராப்
குக்கிராப்
குக்கிரி
காக்கிரி
கூக்கிரி

● பாய்ந் தோடி
வந்து
விட்டாள்!
கரம் நீட்டி
வந்து
விட்டாள்!
பாட்டாளி யின்
பக்கம்
பலமே யாக!
புனிதமானாள்.

★ ★ ★ ★

புதுக் கவிதை
புது குற்றான்றி
புதுக் கவிதைகே
தி!
நடு வாழி

குக்கிராப்
குக்கிரி
குக்கிராப்
குக்கிரி
குக்கிரி
குக்கிரி
குக்கிரி
குக்கிரி
குக்கிரி
குக்கிரி

15. புதுக் கவிதையே! வாழ்க!

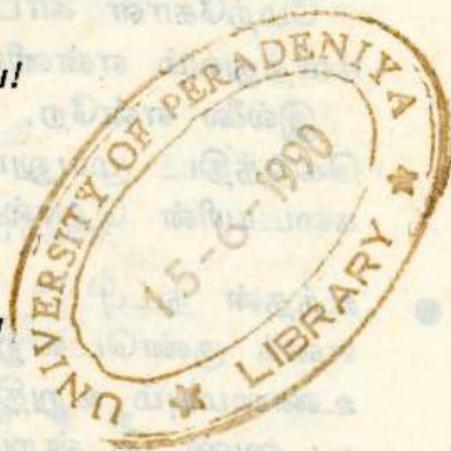
• பாரதிக்குப்
 பின்
 பாரதி
 தாச
 ணன்றும்,
 அவனுக்கு
 இன்னு
 மொரு
 தாசன்
 இல்லை!
 அதனுலே-
 இனி மேலே
 எங்களுக்குக்
 கவிதைகளே
 இல்லை
 என்ற,
 ஏக்க நிலை
 தேக்க நிலை
 முறியாது
 தடைப்பட்டே
 நின்றி ருக்கும்;

மாது ஆயப்
 சூதும்
 ஸ்ரோத்தும்
 தப்தி வருக
 சூதும்
 ஸ்ரோத்தும்
 ஸ்ரோத்தும்
 வகக்ப
 தூய வரிசை
 ஸ்ரோதுமாயுத்திமை

★ ★ ★ ★

இடையினிலே
 புதுக் கவிதை
 புகுந்து,
 புரட்சிப்
 புதுமைகளைச்,
 செய்துமே,
 தொடராது
 இருந்
 திருந் தால்!

 புகுந்தாய்!
 தொடர்ந்தாய்!
 புரட்சி செய்தாய்!
 புதுமை
 பல செய்தாய்!
 புதுக் கவிஞர்
 பலர் தந்தாய்!
 புதுக் கவிதையே!
 நீ!
 நீடு வாழி!

★ ★ ★ ★

16. கவிதா!

- கவிதா மணியே!
கண்ணே!
பொன்னே!
- உனது நட்பால்
இரண்டு தொல்லைகள்,
எனக்கிங் குண்டே!
எடுத்துரைக் கின்றேன்.
- கவிஞர் பலரை
மேற்கோள் காட்டி,
கவித்துவம் என்னில்
இல்லை என்றே,
கெடுத்திட முயலும்
கடையரின் தொல்லை!
- உந்தன் நட்பு
எனக் குண்டென்றும்,
உண்மையும் உறுதியும்
உடனுண் டென்றும்,
தொடர்ந்து எழுதெனத்
தூண்டும் நண்பர்கள்.

- பின்னவர் அன்பர்.
முன்னவர் அல்லர்!
பின்னவர் தொல்லையைப்
புனிதமென் ரேற்றேன்!
என்னை நீ ஏற்பாய்
இனி வழி யுண்டோ?
- காசுக்காக எதுவுஞ் செய்யும்
கடையன் அல்லேன்!
கேடுகள் செய்யேன்!
- நலிவுறு மக்கள்
நிலைகளை நிமிர்த்த,
நித்தம் நித்தம்
நான் குரல் கொடுக்க,
நீட்டினேன் என் கரம்
உன் கரம் பற்றியே!

★ ★ ★ ★

★ ★ ★

17. பாவும், பதவுரையும்!

● பாக்கள்
 எழுதிவிட்டுப்,
 பதவுரைகள்
 பின் எழுதி,
 இதை
 அதையும்
 தொடர்பு செய்து
 இன்னது தான்
 பொரு ளன்று
 புரிந்திடாது,
 தடுமாற
 வைப்பதுவே
 தரமான
 மரபு வழிக்
 கவிதை யென்றால்,
 எமக்
 கந்தக்
 கழுதை
 வேண்டாம்!

- பாமராகள் இனக்கு வேண்டியது!
 புரிகின்ற,
 அ இலகு நடை மாகவியிலோ,
 எளிய நடை குடுகையிலோ
 எது யெதுவோ யிருப்போலி
 அவை பயின்று, மாகங்கிலே
 இயற்றுவோம் பைட்டாசி
 புதுக் புப்பிகளிலே
 கவிதை! முழங்குத்து
 குத்துக்களிலே
- உரை கல்லும் கொல
 எவர் தயவும், சுற்று
 புகழுரையும் சப்பாபி
 இகழுரையும், புதுக்குப்பு
 பொருட்டாக கூப்பு
 மதிக்க மாட்டோம்! கூப்பு
- எம் கருத்து யவினாக
 சிந்தனைகள், புப்பு
 நேராக மாகங்கிலே
 நேர்மையுடன், மாகங்கிலே
 எம் மக்கள் கூப்பு
 முன்னே வைப்போம்!

அசிங்கம்
 அலங்கோலம்,
 அவைகட்குத் தான்
 வேண்டும்
 சிங்காரம்!
 சோடனை!
 அலங்கரிப்பு!
 அத்தனையும்.
 அல்லவைக்கு,
 அவை
 எதற்கு?
 பொய்யர்
 புளுகருக்குப்,
 பூச்சி
 மெழுக ளெல்லாம்
 தேவையே
 மறுப்பு
 வேண்டாம்!

★ ★ ★ ★
 ★ ★

18. உரைகல் உனக்கு வேண்டாம்!

- கவிதை யென்றால்
தங்களுக்கே
தனியுடைமை,
என்று
என்னி;
- சிலதுகளோ,
தங்களுக்குத்
தாங்களே,
பட்டயங்கள்
தீட்டிக்
கொண்டு;
- தலையில்
ஒன்று மில்லை,
அதனால்,
முண்டாசம்
அதன் மேலே
பெரிதாகக்
கட்டிக்
கொண்டு;

சரி

பிழைகள்
சொல்லுதுகள்!
எதற்கோ?
ஏனே?

உன்

எண்ணம்
சிந்தனைகள்
வெளிப் படுத்த,

உன்

மொழியை,

உன்

நடையை,

நி

கைக்
கொண்டு,

உன்

கவிதை

நி

இயற்று!

நூல்யும் காலை
கவிதையும்,
நூல்யுமெல்லை
நூல்யுமெல்லை

நூல்யுமெல்லை
குக்குங்குக்கு
நூல்யுமெல்லை
நூல்யுமெல்லை

நூல்யுமெல்லை
நூல்யுமெல்லை
நூல்யுமெல்லை
நூல்யுமெல்லை

● உரை கல்லா?

உனக் கெதற்கு?

படைப் பாளி

நீ யன்றே!

உழைப்பாளி

உன்

ஆசான்!

இவை

இரண்டும்

உனக் குண்டே!

இவைக்கு மேல்

வே ரெதுவும்,

உனக்

கெதற்கு?

● படை

படையாய்ப்

படைத்து விடு,

புதிர்

புதிதாய்ப்

புதுக்

கவிதை!

புரிவதற்கே!

● மக்கள்

கவிதை யென்றால்

இதுவே

யன்றே!

19. கவிதை காலத் தேவை!

● அரசர்கள்

ஆண்ட நாளில்,

அவரடி

தொழுது

போற்றி,

வயிறு

வளர்த்த,

சோற்றுப்

பொறுக்கிகளும்

கவி படைத்தார்!

அரசர்கள்

ஆள!

பரிசுகள்

தேட!

● மான்ய முறை

சமுதாய

அமைப்பைக் காத்து,

தான்யம்

பெற்று,

வயிறு

வளர்த்த

வீணர்களே

கவி படைத்தார்!

தாம்

வாழுத்தான்!

● இங்
 கின்று,
 அரசரில்லை
 அடியாரில்லை,
 ஆண்டான்
 அடிமை யில்லை,
 ஆண்டவனும்
 உள்ளானே?
 சந்தேகம்!
 தெளிவு இல்லை!

● மாறுக,
 முதலாளி
 மடுவாக,
 தொழிலாளி
 மலையாக,
 இரண்டு வர்க்கம்
 இங்கு
 உண்டே!

நோயெடுபு
 கூடுவதீகம் ரூப
 குத்தாக
 குச்சி
 கூப்புமை
 மதுஙம் ரீதை
 மினாக சுக்குமை
 குபாவ
 குஞ்சுக்களிலை
 பக்காக
 குறுங்கிள்டுபிபு
 யை

நோயெடுபு
 குத்தாக
 குவிக்குமை
 மதுங்குமை
 பக்காக்குமை
 குறுங்கிள்டுபிபு
 யை

முதலாளி
 வர்க்கத்தைச்
 சார்ந்து
 நின்று,
 உழையாது
 உயிர் வாழும்
 உழுத்தர் தானும்!
 மரபுக்
 கவிதைகளைத்
 தூக்கிப்
 பிடிக்கின்றார்!
 சுய
 நலந்தான்!

நாம்
 சார்ந்த
 வர்க்கமோ,
 உழைக்கும்
 வர்க்கம்!
 புதியதுவாம்,
 புனித
 வர்க்கம்!

திருவிலக க்ஷேப மனிப்புரி 05

திருவெளிக்கல் (classical)

கோவை யாத்சி மாணி நாயகி

புனித வர்க்கக்கூடம் மனிப்புரி

குரல் கொடுக்கப் பினா

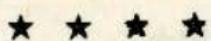
புறப்பட்டு (பூ) "ஸ்ரீமு வன"

வந்ததுவே காஞ்சி முனிசு

புதுக் காஞ்சி

கவிதை! காஞ்சி நாயகி

காலத் தேவை! காஞ்சி தேவை!

20. சிறப்பே புதுக் கவிதை!

- மகா ராய
ராய ஸ்தரீ!
முறையே
மாறி,
“மை டிய(ர்)” (my dear)
என்று ஆச்சு!
- மாடுகள்
இடத்தி லின்று,
“ட்ரெக்டர்கள்” (tractor)
என்று ஆச்சு!
- கோவணம்
கொண்டை போச்சு!
ஷோ(ர்)ட் (short)
“குரொப்பும்” (crop)
“குட்டு” மாச்சு! (suit)
- கடவுளும்
காலப் போக்கில்
“மொட்” (mod)
ஆவார்
என்றும் பேச்சு!

- “கிலெசிக்கல்” (*classical*)
தோசை யாச்சு!
“பொப்,” “டிஸ்கோ” (*Pop, Disco*)
இசை, நடனம்
எங்கு மாச்சு!
- கைத்
தொழிற்
புரட்சி காண
கனரக
யந்திரங்கள்,
என்றே யாச்சு!
- நேரமோ
போதா தென்று
ஒடியே
அலைய லாச்சு!
- கவிதைகளை
மட்டும்
ஏனே?
கல்லாக்கச்
சிலர் துடிப்பு!

20. சிறப்பே புதுக் கவிதை

(மொரையா) நீண்டிலை

ஷார் ராம் கெள்ள கண்ணு
(ஒல்லோடுதி) “கவிதை” “பாபின்
ஏழாணு
ஷார் கண்ணு
மாறி
கெள்ள குமர

கல்லையும்

குடைந்து

கொண்டு,

வெடித்துமே

வெளிக்

கிளம்பும்

புரட்சியே

புதுக் கவிதை!

சிறப்பே

யன்றே?

MICROFILMED

Positive (ஒத்துப்பாடு) கெள்ளப்பக்கம்

Negative (ஒத்துப்பாடு) பூசுதி

Reel No. 1/1062

Date 02.10.91

21. புதுக்கவிதை, புகழ் பரப்பும்!

● இலோஞர்காள்!
யுவதிகாள்!
உங்களாற் றுன்,
புதுக் கவிதை
புகழ் பரப்பும்!
பிழை பட்டாலோ!
புண்
பட்டும்
போம்!

● பாமரரை
நாயகமாய்!
எழைகளை
எடு கோளாய்!
நீதியையே
'பேனை' வாய்!
நேர்மையையே
'மை' யாய்!
எடுப்பீர்!
புனைந்திடுவீர்
புதுக் கவிதை!
'பார்' முழுதும்
பரப்பி வைப்பீர்!

- പിൻനുത്തര -

கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்

MICROFILMED

8

N-24182 ✓

negative
Reel No. 11062

Date: 02.10.91

8 ଚେମ୍ବାରି ଗୋଟିଏ

മഹ്യാവ

கண்டி

சிரி வங்கா

411516

411516

அச்சிட்டோர்:

பிராவி அச்சகம்
274 மு. எஸ். எஸ். வீதி,
கண்ணடி-பூரி வங்கா